

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

87. Circumspecta Romanorum &c. Suspendio Privilegiorum à Sede
Apostolicâ concessorum Facultati Sacræ Theologiæ Parisien. ad sanctitatis
Suæ, & ejusdem Sedis beneplacitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

tionibus Apostolicis, ac antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Ulyssiponen. aliarumque Ecclesiarum, & aliorum locorum piorum antiquæ Diocesis Ulyssiponen. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque etiam specificâ, & expressâ, ac individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliâ quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur expressè, quòd illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatorias derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censetur eis derogari, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis aliâ expressio habenda, aut quæcumque aliâ exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis, habentes, illis aliâ in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissimè, & plenissimè ac sufficienter, nec non specialiter & expressè motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 36. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Motus proprii, ac Divisionis, Assignmentis, Erektionis, Institutionis, Concessionis, Indulti, Reservationis, Declarationis, Mandati, Voluntatis, Decreti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & B. Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexto decimo, septimo Idus Novembris, Pontificatus nostri anno sexto decimo

P. de Comitibus.

Sanctio penalis.

Dat. 7. Idus
Novembris
1716.

LXXXVII

S U S P E N S I O

Privilegiorum à Sede Apostolicâ concessorum Facultati Sacræ Theologiæ Parisen. ad Sanctitatis Sux, & ejusdem Sedis beneficium.

CLEMENS PAPA XI,

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à studio Romanorum Pontificum erigendi Collegia, ac Uni-

Circumspecta Romanorum Pontificum providentia è sublimi universæ Domus Dei speculâ longè, latèque prospiciens quantam Catholicæ Ecclesiæ utilitatem; atque ornamentum afferant sacrarum; etique ancillantium bonarum Li-

terarum studia, per quæ depulsa ignorantia caligine hominum mentes luce veritatis illustrantur, ut ad ea Christianifideles vehementius incenderet, adjuvaretque, Scholas pluribus in locis instituire, Doctorem hominum Collegia excitare, nec non Studiorum generalium Universitates erigere consuevit, ubi sanâ Fidei doctrinâ, optimisque morum præceptis, atque institutis, imbuendæ juventuti daretur opera: simul verò contra deterrima hæresum monstra, veluti armamentaria constituerentur, unde Episcopi, qui in partem Pastoralis sollicitudinis vocati sunt, ad suos greges tuendos arma capere, atque expedire facile possent. Ubi vero saluberrima hæc laudabilium disciplinarum Gymnasia, vel eorumdem Episcoporum curâ, vel Principum liberalitate, vel etiam privatorum Largitorum beneficentiâ, condita fuisse cognovit, novis ea proventibus auxit, gratis, & privilegiis decoravit, aliisque Apostolicæ benignitatis muneribus, prout in Domino censuit, profecuta est.

§. 1. Hinc plures ex iisdem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quibus comperitum erat celeberrimam Universitatem Studii generalis Parisiensis, in eaque præcipuè Sacræ Theologiæ Facultatem adeo in dies magis flores præstanti ingenio, eximiamque doctrinâ Viris, ut ad eos audiendos è remotissimis etiam regionibus ingens undique Discipulorum multitudo conflueret: tanto quoque erga Apostolicam Sedem cultu, & veneratione commendari, ut hoc potissimum nomine excellere gloriaretur, eam maximis hisce virtutum laudibus ornatum in suam & Beati Petri peculiarem clientelam susceperunt: datis, ac sæpius confirmatis immunitatibus, & exemptionibus ab aliâ quacumque Ecclesiasticâ jurisdictione liberam esse voluerunt: aliisque insuper quamplurimis gratis, ac favoribus cumularunt, quemadmodum ex pluries editis, innovatisque à multis retro sæculis eâ de re Apostolicis Literis apertè dignoscitur. Quin etiam haud semel Facultatem eandem variis ærumnarum acerbitatibus, molestiisque conflictatam, in hujus omnium Fidelium Matris Ecclesiæ sinum confugientem, ejusque præsidium humiliter implorantem patrocinio munire, nec non paternâ, salutarique severitate in eos, qui malum eadem pararent, animadvertere consueverunt.

§. 2. Hæc dum Nobiscum animo reputamus, eo graviore doloris ictu percussi sumus, cum frequentibus literis, & sanâ ubique gentium cum incredibili fidelium scandalo diffusâ, ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, quod, postquam aliâ videlicet mense Martio anni MDCCXIV., in lucem prodierat Decretum quoddam nomine dictæ Facultatis promulgatum, ac publicis literis consignatum, per quod testatum omnibus fiebat eandem Facultatem die v. ejusdem mensis Martii Constitutionem nostram, quæ incipit; *Unigenitus Dei Filius &c.* anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo decimo tertio sexto Idus Septembris à Nobis editam summâ cum reverentiâ, atque obsequio recepisse, ac in suas tabulas referri jussisse, ut ab omnibus, & singulis Magistris, Doctoribus, Baccalaureis, & Candidatis suis pari obsequio coleretur, & observaretur; Non ita pridem nonnulli prædictæ Facultatis Doctores, majorem forsân, sed certè minime faniorem sui Cætus partem constituentes, non minus antiquæ ejusdem Cætus gloriæ, perpetuæque in hanc Sanctam Sedem observantiæ, quam insignium ab eâ ipsi Universitati collatorum Beneficiorum, ac Privilegiorum immemores: quinimò ipsius etiam sui Doctoratus gradus, quo Apostolicâ auctoritate donati fuerunt, prorsus obliiti: nullâ Ecclesiasticarum poenarum formidina-

veritates, ubi Juventutis sana doctrina, bonisque moribus imbueretur.

Romani Pontifices Universitatem Sorbonæ in suam, & B. Petri clientelam susceperunt, in ad veris strenuè tutati sunt.

Eadem Universitatis sancto Decreto Constitutionem Unigenitus solemniter recepit & ab omnibus observari mandavit.

ANNO
1716.

Deinde turpiter à proposito desciscens idem Decretum, ut falsum, & adulterinum, abrogavit.

Præterea nonnulli ejusdem Universitatis Doctores d. Constitutionem impudenter proscindere, & Collegarum, nec non aliquos Episcoporum illi obtemperantium existimationem impetere non dubitarunt.

Pontifex paternam usum charitate, & patientia refractariorum rescipientiam diu expectavit.

ne: nullâ famæ reverentiâ: nullâ demum illius Jurisjurandi, quo in confortum dictæ Facultatis cooptati, initio omnium actuum se nihil unquam dicturos, scripturose, quod Pontificiis Decretis repugnaret, diseretè sponderunt, Religione commoti: frustra reclamantibus aliis bonam causam strenuè tuentibus, eò impudentiâ processerunt, ut Decretum supradictum falsum, adulterinum, commentitium, atque ex ipsius Facultatis commentariis eradendum esse declaraverint: non obcurè sic agendo ostendentes se, aut debitam memoratæ Constitutioni nostræ obedientiam præstare contumaciter nolle, quippe quam se nunquam præstitisse acerrimè contenderunt, aut verius ab eâ, quam pro muneris sui debito præstiterunt, turpiter descivisse: utcumque verò se res habuerit, semper à Majorum suorum, quos Religiosis non minus, quam Sapientiæ claritas commendavit, vestigiis aberrasse, qui videlicet ab ipsis Scholæ Parisiensis exordiis Apostolicæ Sedis Leges accipere, suarum confirmationem expectare, oracula petere, judicia subire, Decretis obtemperare, poenas exequi, Sanctionibus acquiescere, verbis, factisque toties professi sunt, maximoque sibi honori inconcussa devotione duxerunt, prout ex ipsius Universitatis tabulis, & publicis etiam documentis constare notum est.

§. 3. Ad hæc inquieti homines præfati minime veriti sunt tum privati colloquutionibus, tum publicis etiam, toto suorum adstante Conventu, habitis sermonibus, moderno præsertim Sindico viam Aberrantium præeunte, prædictam Constitutionem nostram multiformiter impetere, atque proscindere: nec non Clarissimos Collegas suos à veritatis semitâ non recedentes, adeoque ab eis dissentientes, quos non paucos divina Providentia ad Reprobos contumeliam fervare voluit, plurimùm divexare, perinde ac si morem Apostolicæ Sedi gerendo gravi aliquo se crimine maculassent. Præterea nonnullorum Venerabilium Fratrum Galliæ Episcoporum Decreta, quibus à perversâ ejusmodi ipsorum agendi ratione sese abhorretere palam edixerant, abjudicare, & dispicere, quin etiam publicè impugnare non erubuerunt: Quod utique ingenti animo nostrum mœrore confodit, quippe qui in summo Episcopatus vertice à Domino constituti Episcopalem in primis auctoritatem, dignitatemque defendere omnino tenemur, idque maxime Ecclesiæ Dei, maxime etiam Religionis interfit.

§. 4. Multa, & tam gravia mala cum jam diu invaluerint, Nos tamen, ut amantissimus Pater, quem delirantium filiorum miseret, in patientiâ, & longanimitate diutius, quoad fieri potuit, expectandum existimavimus, an fortè filii isti desertores conscientia commissi sceleris, aut saltem verecundiâ, ad se spontè redirent, vel alieno tandem impulsu, atque operâ revocarentur. Verùm cum videamus lenitate nostrâ morbum quotidie magis, magisque irgravescere, ne poenas à Nobis neglectæ curationis repetat Supremus Ecclesiæ Author, ac Vindex, salubri aliquo canonica severitatis remedio vulnus istud tractandum suscipimus, ut, quod planè cupimus, cicatricem ducat, & prævaricatores revertantur ad cor; parati profectò, si secus accidat, quod absit, ulcisci omnem inobedientiam, & juxta traditam Nobis à Domino potestatem ad ulteriora procedere.

§. 5. Specialem itaque curam ejusdem Parisiensis Scholæ sub immediatâ Beati Petri protectione à tot sæculis, ut præfertur, susceptæ; Nobis & eidem Apostolicæ Sedi retinentes (neque enim boni Pastoris est infirmas oves deserere sed vigilantius custodire) ut illius bono, ut utilitati salubrius, & efficacius consulamus; simulque

animo reputantes reliquas omnes gratias, quibus ipsa Sacræ Theologiæ Facultas à Sede prædictâ cumulativè ornata fuit, ob tot, ac tanta, ut præfertur, in eâ perperam gesta, jam non in Fidei favorem, Ecclesiæ deus, Episcoporum adjumentum, Fideliumque ædificationem, ut mens profectò concedentium fuerat, sed in errorem potius fomentum, memoratæ Sedis injuriam, atque Episcopalis dignitatis imminutionem fore cessuras; omnium, & singulorum privilegiorum, facultatum, gratiarum, & indulgentiarum, facultati Theologiæ Parisiensi à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri concessorum, Literarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in simili formâ Brevis ab eis desuper emanatarum tenores, & datas, etiam veriores, aliaque omnia, & singula, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirunt, præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, & expressis, ac specificatis habentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hac re specialiter à Nobis deputatorum consilio, omnia, & singula Privilegia (præfata immediatæ subjectionis huic Sanctæ Sedi dumtaxat excepto) immunitates, libertates, prærogativas, facultates, indulgentias, gratias, & indulta quæcumque sive à Nobis, sive à quibusvis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prædictæ Facultati Theologiæ Parisiensi, sive ejus Doctoribus, Magistris, Decano, Sindico, aliisque Ministris, Officialibus, & Personis quibuscumque tam conjunctim, quam divisim, quomodocumque, & ex quacumque causâ concessa, ac etiam pluriès confirmata & innovata, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, ad Nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum suspendimus, ac suspensa esse, & fore decernimus, & declaramus.

§. 6. Neminem propterea in posterum, ejusmodi suspensione durante, ad Magistrum, seu Doctoratum, Licentiâ, Baccalaureatus, seu quemvis alium gradum in eadem Facultate per Cancellarium supradictæ Universitatis, sive alium ipsius Facultatis Ministrum, seu Officialem quemcumque promoveri, eidemque Facultati aggregari ullo modo posse; nec ita fortè promotum, seu aggregatum à Nobis, & Sede prædictâ, ejusve Officialibus, & Ministris, aut à quovis alio Præfato Ecclesiastico Sæculari, vel Regulari, eorumve pariter Officialibus, & Ministris ubique gentium existentibus ullo modo admitti debere; Neque demum præfatorum graduum vigore ad qualvis Ecclesias, dignitates, Beneficia, aliaque munera Ecclesiastica, gradus hujusmodi requirementia, idoneum ceneri, aut ad illa recipi quomodocumque posse, autoritate, & tenore prædictis similiter declaramus.

§. 7. Cæterum, quia Romani Pontificis æqui, bonique supremis Assertoris est Justitiæ limites non prætergredi, ne videamur virgam peccatorum relinquere super sortem iustorum, Magistros omnes Doctores, Baccalauros, aliosque quocumque nomine nuncupatos supradictæ Facultatis Alumnos, qui prædictæ Constitutioni Nostre debitam obedientiam præstiterunt, aut in futurum præstiterint, præfatis gratiarum, & privilegiorum suspensione minime affici volumus, perinde ac si quoad illos eadem præfates Literæ prorsus non emanassent. Quinimò eosdem, ut veros obedientiæ filios, ac germanos egregiæ Facultatis Alumnos, paternæ charitatis sinu complectentes hortamur in Domino, ut Apostolicum illud sedulo cogitantes: *Si quid patimini propter justitiam, beati: in suscepto tuendæ sanæ doctrinæ proposito gloriosâ stabilitate perseverent: quodque verè*

Eorum tandem diuturnam expensâ contumaciâ, ut redeant ad eorum, omnia indulta, & privilegia eidem Universitati à Summis Pontificibus concessa suspendit ad suam & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

Suspensione durante neminem ad gradum promoveri posse & promotum nec à Sede, nec à quovis Præfato admitti debere declarat.

Magistros, & DD. Constitutioni obtemperantes sub hujusmodi suspensione non comprehendi decernit.

Christiani Doctoris est, eos, qui contradicunt, arguere, pro traditâ sibi à Domino Sapientiâ non vereantur; certi divinam sibi retributionem, atque hujus Sanctæ Sedis protectionem, & gratiam minimè defuturam.

Sub clausula
sublata, &
decreto irri-
tanti.

§. 8. Decentes pariter ipsas præsentis literas firmas, validas, efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos quovis modo spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos ubique judicari, & definiti debere, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, ac irritum, & inane esse, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Mandat fi-
dem adhibe-
ri transum-
tis.

§. 9. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Novembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo sexto.

F. Card. Oliverius.

C O N F I R M A T I O

Actorum à Delegato Apostolico pro executione Literarum Apostolicarum erectionem novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis concernentium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proæmium.

Solicita Pastoralis officii vigilantia, qua, Divina suffragante Clementiâ, Catholicæ Ecclesiæ præsidemus, enixè efflagitat, ut ea, quæ per nostras literas motu proprio emanatas, ac piis, & rationalibus causis adducti, aliàs concessimus, & indulgimus, suum sortiantur effectum, proindeque actus, qui ab earundem Literarum Executionibus pro ipsarum validitate, & observantiâ facti fuisse dicuntur, Apostolice firmitatis munimine robores, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Capitulum
Ecclesiæ U-
lyxbonen.
Orientalis in
deputatione
Procuratoris,
qui interesset
divisioni Ci-
vitatatis ad for-
mam Motus
proprii, non
se inseripit
Capitulum
Orientale.

§. 1. Exponi sanè Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Capitulum, & Canonici Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen., quod dum à Venerabili Fratrem moderno Episcopo Algarbien. executioni demandabantur Literæ Apostolicæ in formâ nostri Motus proprii expedite super divisione Civitatis, & Diocesis Ulyxbonen., & erectione novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, aliorumque omnium Gratiarum, & Indulgarum, quæ in præfatis Literis continentur, comparuit coram præfato Episcopo Algarbien. Procurator d. Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, eidemque exposuit, quòd Capitulum Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis, tunc, & ad præsens Pastoris solatio destitutæ, deputaverat eorum Procuratorem ad effectum interessendi executione earundem Literarum & cognoscendi, an divisio Civitatis, & Diocesis Ulyxbonen præfatarum, aliaque in præfatis Literis contenta executioni de-

mandarentur ad formam præfati Motus proprii, & absque eorum præjudicio, & deputando secundo dictum Procuratorem, non se inscripserunt Capitulum Orientale. Quomobrem Exponentes præfati coram eodem Episcopo Algarbien, insisterunt, quatenus moneret præfatum Capitulum Orientale, ut ab hujusmodi, & aliis similibus perturbationibus se abstineret, ac Mandatum Procuræ supradictæ modo exaratum penitus, & omninò rejiceret; Idem Episcopus Algarbien. animadvertens quòd præfatum Mandatum Procuræ à Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis constat non fuerat cum declaratione, & denominatione Capituli Ulyxbonen. Orientalis, mandavit dilecto Filio Emanueli Duarte Franco Notario publico, ut mediante publico Monitorio præfatum Capitulum Ulyxbonen. Orientale sub nonnullis poenis moneret, ut in posterum in nullo penitus perturbarent jurisdictionem Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, sed inviolabiliter observarent omnia, & singula in præfato Motu proprio contenta, & expressa, sequæ Decanum, Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis nuncuparent, dictisque Emanueli secunda mensis Januarii proxime præteriti in Sacrificiâ dictæ Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis coram dilectis etiam Filiis Carolo Perim Præsidente, ac pluribus dictæ Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis Canonicis, altâ, & intelligibili voce legit, & publicavit Monitorium, in quo præfati Episcopi mandatum continebatur, dictoque Monitorio lecto, & publicato, Præsidentis & Canonici præfati Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis præfate responderunt, quod se monitos habebant, dictoque Monitorio obediebant, sequæ jam Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis nuncupaverant.

Monetur à
Delegato A.
postolico, ut
se inscribat,
& nuncupet
Capitulum
Orientale,
& Monitorio
statim pareat.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, exponentes præfati pro majori subsistentiâ, firmiorique observantiâ omnium, & singulorum in præfatis Literis contentorum plurimum cupiant omnia, & singula supradicta, cum omnibus, & quibuscumque in vim dicti Monitorii subsequitis, per Nos confirmari, & approbari; Nos igitur Exponentes præfatos specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à Jure, vel ab Homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolven., & absolut. fore censentes, porrectis Nobis pro eorumdem Exponentium parte super hoc supplicationibus inclinatis, omnia, & singula supradicta per dictum Episcopum sic, ut præteritur, facta pro observatione, & executione præfatarum Literarum, Apostolicâ autoritate tenore præsentium confirmamus; & approbamus, illisque perpetuæ Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnibus, & singulis tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus Personis, etiam speciali notâ dignis, qui contra præfatas Literas Apostolicas, & in eis contenta quæcumque aliquid jam forsân attentaverint, seu in posterum attentare voluerint, perpetuum silentium imponimus, sique, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quâvis autoritate fungentes judicari, & definiti debere; Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quâvis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Februa-

Pontifex om-
nia ejusmodi
Acta confir-
mat.